

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 21Pc/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117212732
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miron Čiževský
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7117212732.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Mironom Čiževským v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX B., v konaní zastúpený JUDr. Martinom Babjakom, advokátom so sídlom Zvonárska 8, 040 01 Košice, IČO: 54 542 286, proti odporcovi: D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX B., v konaní zastúpený matkou C. B., trvale bytom C. XX, XXX XX B., v konaní o určenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Odporca D. B. je povinný prispievať na výživu plnoletého syna A. B., nar. XX.XX.XXXX výživné pre plnoletú osobu mesačne v sume 400 Eur odo dňa 3.5.2017 do 30.6.2019.

II. Dlžné výživné za obdobie od 3.5.2017 do 30.6.2019 v sume 10 386 Eur je otec povinný uhradiť na účet oprávneného syna v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

IV. Súd navrhovateľovi priznáva náhradu trov tohto konania v rozsahu 66,66 Eur.

odôvodnenie:

1. Dňa 3.5.2017 navrhovateľ doručil prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na určenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, ktorým sa domáhal, aby súd odporcu zaviazal prispievať navrhovateľovi na výživu mesačne sumou 600 Eur odo dňa podania návrhu, a to vždy mesačne vopred k 15temu dňu v tom ktorom mesiaci. Zároveň žiadal aj o priznanie náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že je synom odporcu a pochádza z manželstva odporcu a matky D. B.. Manželstvo bolo uzavreté dňa 9.5.1992 a rozvedené Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 17C/187/2014 zo dňa 28.5.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.7.2015. V čase rozvodu manželstva bol navrhovateľ už plnoletý.

2. Ďalej navrhovateľ v návrhu uviedol, že po rozvode manželstva odporca na navrhovateľa žiadnym spôsobom neprispieval a neprispieva ani ku dňu podania tohto návrhu. Ďalej uviedol, že už v roku 2015 chcel navrhovateľ nastúpiť na štúdium na vysokej škole vo Veľkej Británii. Hoci bol v tom čase prijatý na viacero vysokých škôl vo Veľkej Británii, z dôvodu, že odporca si neplnil vyživovaciu povinnosť, bol nútený pracovať vo Veľkej Británii a do školy nastúpiť nemohol a teda do školy nastúpil až v roku 2016, a to konkrétne na London´s global univerzity. Túto skutočnosť si súd overil z prekladu potvrdenia o štúdiu, z ktorého súd zistil, že dňa 26.9.2016 bol navrhovateľ prijatý na štúdium.

3. Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že z dôvodu neplnenia si vyživovacej povinnosti zo strany otca je nútený pracovať, avšak ani tieto príjmy z práce spolu s finančnou výpomocou matky, ktorá si svoju vyživovaciu povinnosť plní, nepostačuje na uhrádzanie jeho životných potrieb. V čase podania návrhu,

navrhovateľ pracoval ako administratívny asistent v obchode s oblečením, a to v rozsahu cca 30 hodín týždenne. Ďalej uviedol, že okrem toho si navrhovateľ bol nútený vybrať študentskú pôžičku na školský rok 2016/2017 na úhradu nájmu ako aj školného, a to vo výške 19 702 libier, ktorú bude musieť po skončení školy splatiť.

4. V návrhu navrhovateľ taktiež uviedol, že zo strany matky je mu poskytovaných 200 Eur mesačne, a to z toho dôvodu, že matkin príjem predstavuje sumu cca 800 Eur mesačne, čo súd si overil z predložených výplatných pásov matky. Teda, že vyššiu sumu mu poskytovať ako výživné nemôže.

5. Navrhovateľ si svoje mesačné výdavky vyčíslil nasledovne:

- 9 000 libier ročne ako školné, čo mesačne činí 750 libier,
 - nájomné 625 libier mesačne,
 - médiá (voda, plyn, elektrina, internet) 54 libier mesačne,
 - cestovné 100 libier mesačne,
 - oblečenie 100 libier mesačne,
 - školské potreby 60 libier mesačne,
 - strava a bytové doplnky 330 libier mesačne,
 - kontaktné šošovky, hygienické a kozmetické potreby 100 libier mesačne,
 - telefón 30 libier mesačne,
 - ostatné výdavky (cestovanie, kinom magazíny, knihy) 200 libier mesačne,
- čo spolu činí 2 350 libier mesačne, teda v prepočte 2 800 Eur.

6. Ako listinné dôkazy navrhovateľ doložil súdu Rozsudok o rozvode manželstva svojich rodičov sp. zn. 17C/187/2014-63. Súd v rámci dokazovania sa oboznámil aj s priloženou faktúrou za školné, ktorá bola preložená z anglického jazyka a z tejto súd zistil, že školné uhrádzal navrhovateľ vo výške 9 000 libier ročne.

7. V rámci dokazovania sa súd oboznámil aj s potvrdením o pracovnom pomere a zárobku navrhovateľa od firmy AllSaints Retail Ltd, 240 Regent Street, London, W1B 3BR, z ktorého súd zistil, že ročná mzda navrhovateľa v tejto firme predstavuje 8,70 libier na hodinu, teda ročná mzda je celkom 10 857,60 Eur.

8. Navrhovateľ ďalej vo svojom návrhu uviedol, že čo sa týka finančnej situácie odporcu, táto mu nie je známa, nakoľko s otcom sa nekontaktuje a otec sa o neho nezaujíma, avšak podľa tvrdenia navrhovateľa, má vedomosť o tom, že navrhovateľ v súčasnosti študuje na vysokej škole vo Veľkej Británii, a teda podľa jeho názoru má aj predstavu o jeho nákladoch. Ďalej uviedol, čo mu je známe, že odporca by mal pracovať na rôznych stavbách v Nemecku, kde nemá stále miesto výkonu práce a jeho príjem je cca 2 000 Eur mesačne. Okrem neho nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť.

9. Súdu sa nepodarilo žiadnym spôsobom zistiť presnú adresu pre doručovanie odporcovi v Nemecku. Z toho dôvodu si súd predvolal matku odporcu, ktorá na Okresnom súde pri spisovaní záznamu uviedla, že nemá žiadnu adresu, kde by mu bolo možné doručovať písomnosti a má na neho iba telefonický kontakt. Preto súd všetky písomnosti adresované odporcovi doručoval vyvesením na úradnej tabuli súdu. Odporca prostredníctvom matky podaním a čestným prehlásením zo dňa 17.6.2022 doručil súdu vyčíslenie nákladov spojených s jeho výdavkami a živobytím v Nemecku. Z uvedeného čestného prehlásenia súd zistil, že odporca za ubytovanie v Nemecku uhrádza 500 Eur mesačne, cestovné v zamestnaní 200 Eur mesačne, náklady na dopravu z ubytovania na Slovensko 200 Eur mesačne a na stravu vynakladá taktiež 200 Eur mesačne. Súd v tomto vyčíslení neuznal odporcovi náklady na dopravu z ubytovania v Nemecku na Slovensko vo výške 200 Eur mesačne nakoľko tieto nepreukázal. Teda náklady odporcu uznal v celkovej výške 900 Eur mesačne.

10. Odporca prostredníctvom matky taktiež doručil aj daňové priznanie v nemeckom jazyku, z ktorého súd zabezpečil preklad. Z uvedeného daňového priznania súd mal za preukázané, že hrubá mzda odporcu predstavovala ročne 22 299 Eur. Z uvedenej sumy uhradil daň zo mzdy vo výške 1 935 Eur a príspevok na solidaritu vo výške 105,65 Eur. Ďalej z daňového priznania súd mal za preukázané, že odporcovi boli vyplácané nezdaniteľné výkony zamestnávateľa pre jazdy medzi bytom a prvým miestom činnosti v celkovej výške 2 214 Eur ročne. Zároveň odporcovi boli vyplácané nezdaniteľné príspevky na stravovanie pri práci vonku vo výške 5 933 Eur ročne, ako aj príspevok vo výške 2 084 Eur ročne k zákonnému dôchodkovému poisteniu.

11. Z uvedeného daňového priznania súd zistil, že odporca odvádza príspevok k zákonnému nemocenskému poisteniu vo výške 1 806 Eur ročne a príspevok k sociálnemu opatrovníckemu poisteniu 340 Eur a poistenie pre prípad nezamestnanosti vo výške 334 Eur. Teda hrubá mzda s príspevkami zamestnávateľa u odporcu predstavovala výšku 30 446 Eur, z tejto sumy odpočítal povinné príspevky na zdravotné a sociálne poistenie, daň zo mzdy v celkovej výške 8 539 Eur a teda čistý ročný zárobok u odporcu predstavoval 21 907 Eur, čo mesačne predstavuje 1 825,60 Eur. Súd zároveň priznal náklady na živobytie odporcu vo výške 900 Eur, teda čistý príjem odporcu po odpočítaní jeho nákladov mesačne predstavoval 925 Eur.

12. Čo sa týka dlžného výživného za obdobie od 3.5.2017 do 30.6.2019, súd dlžné výživné vyrátal nasledovne: za rok 2017 za mesiac máj, kedy návrh bol doručený súdu, je to suma 386,66 Eur. Za mesiace jún až december je to dlžná suma 2 800 Eur, teda v roku 2017 vznikol dlh odporcu voči navrhovateľovi vo výške 3 186 Eur. Za rok 2018 navrhovateľ taktiež nič neuhradil a vzniklo mu dlžné výživné vo výške 4 800 Eur a za rok 2019 za obdobie od 1.1.2019 do 30.6.2019 je to suma 2 400 Eur, čo celkom dlžné výživné činí 10 386 Eur. Súd vychádzal z dlžného denného výživného v sume 13,33 Eur.

13. Na pojednávaní konanom dňa 15.8.2022 právny zástupca navrhovateľa uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na podanom návrhu a navrhovateľ požadoval priznať výživné vo výške 600 Eur mesačne od 2.5.2017, ale však vzhľadom k tomu, že počas konania navrhovateľ ukončil prípravu na povolanie k 30.6.2017, tak tým pádom požaduje priznanie dlžného výživného dokopy za 26 mesiacov vo výške 600 Eur.

14. Ďalej právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že čo sa týka odporcom predloženého čestného prehlásenia o jeho výdavkoch, si dovoľuje v prvom rade poukázať, že náklady na dopravu z ubytovania v Nemecku na Slovensko podľa ich názoru nemôžu mať prednosť pred výživným a čo sa týka nákladov na ubytovanie, tieto neboli žiadnym spôsobom odporcom zdokladované, takže má za to, že časť týchto výdavkov nemožno považovať za nevyhnutné. Teda požadoval priznať dlžné výživné vo výške 600 Eur mesačne a teda za 26 mesiacov dokopy 15 600 Eur. Zároveň žiadal, aby súd mu priznal náhradu trov konania.

15. Splnomocnenkyňa odporcu na tomto pojednávaní uviedla, že navrhovateľ svojmu otcovi (odporcovi) nepredložil žiadny papier o tom, že navštevuje školu. Poukázala taktiež aj na tú skutočnosť, že svojmu vnukovi dala 2 000 Eur, keď nastupoval do školy a preto žiada, aby táto suma, ktorú poskytla navrhovateľovi sa odpočítala a taktiež, čo sa týka tvrdenia právneho zástupcu navrhovateľa, že výživné má prednosť pred jeho ubytovaním, tak nevie si to predstaviť a podľa toho by mal spať pod mostom.

16. K tvrdeniu splnomocnenkyne odporcu, o tom, že navrhovateľ nepredložil svojmu otcovi žiadny doklad o tom, že navštevuje školu, súd uvádza, že toto potvrdenie, teda celý návrh bol zasielaný otcovi, avšak tento si túto zásielku neprevzal. Ďalej súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že otec musel mať vedomosť o tom, že syn navštevuje vysokú školu vo Veľkej Británii, nakoľko aj samotná splnomocnenkyňa uviedla, že dala svojmu vnukovi (navrhovateľovi) pri nástupe do školy 2 000 Eur.

17. Súd pri rozhodovaní vychádzal z ustanovení §62 – 65 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine.

18. Podľa ust. § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

19. Podľa ust. § 62 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

20. Podľa ust. § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

21. Podľa ustanovenia § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

22. Podľa ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

23. Podľa ustanovenia § 65 ods. 3 Zákona o rodine výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

24. Teda v danom prípade návrh bol podaný zo strany navrhovateľa dňa 3.5.2017.

25. Súd z vykonaného dokazovania a predložených listinných dôkazov, ako aj vyjadrení právneho zástupcu navrhovateľa a samotného navrhovateľa, mal za to, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Pri rozhodovaní o výške priznaného výživného súd vychádzal z daňového priznania odporcu, ako aj ním predložených nákladov. Po odpočítaní nákladov od priemernej čistej mzdy odporcu, t.j. 1 825,60 Eur a náklady mínus 900 Eur, predstavuje zostatok 925 Eur. Súd má za to, že priznaná výška výživného 400 Eur mesačne je zodpovedajúca finančným, majetkovým a zárobkovým možnostiam odporcu.

26. Čo sa týka trov tohto konania, súd vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 1, na základe ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko navrhovateľ vo veci mal úspech v rozsahu 66,66%, súd mu priznal túto náhradu trov konania.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, z. č. 160/2015 Z.z., ďalej iba CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 365 ods.1 CSP:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods.1 Civilného mimosporového poriadku, z. č.161/2015 Z.z., ďalej iba CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§62 ods. 2 CMP).